

Water is een kostbare grondstof. Je springt er maar beter zuinig mee om (zie fiche 'Watergebruik beperken'). Afhankelijk van hoeveel water je nodig hebt, kies je voor een bepaald systeem. Soms is het al genoeg om af en langs te lopen met een gieter, maar bijvoorbeeld in een serre kun je overwegen om druppelirrigatie te installeren.

Gieter

Werken met een gieter is goedkoop en flexibel. Een gieter is zwaar en water geven met een gieter vraagt tijd. Kies een gieter als je vlak bij toegang hebt tot water en je tuin niet te groot is.

Tuinslang op haspel

Als de toegang tot water wat verder weg is of je tuin te groot, kun je kiezen voor een tuinslang. Berg je tuinslang wel op. Door zon en vriestemperaturen zal ze anders snel verouderen.

Druppelbesproeiing

Druppelbesproeiing wordt vaak in kassen gebruikt omdat het een fris microklimaat creëert door microscopisch kleine waterdruppels te laten verdampen. Hou er rekening mee dat de methode veel water verbruikt. Het water valt op het groen in plaats van op de wortels. Er verdampt dus veel water voordat de wortels het kunnen opnemen.

Geperforeerde tuinslang

Met een geperforeerde slang, kun je precies water geven bij de wortels van de plant. Je legt eigenlijk een netwerk van slangen met kleine gaatjes door je moestuin. Doordat je lokaal water geeft, wordt bijna al het water opgenomen en infiltreert en verdampt er bijna niets.

Olla's

Olla's (spreek uit: oya's) zijn poreuze keramieken potten. Je graaft ze in de tuin in met hun opening naar boven. Als ze gevuld zijn met water, laten ze microdruppels door hun poreuze wanden.

– Voordelen

- Het debiet wordt vanzelf geregeld door de vochtigheid van de omringende aarde.
- Je irrigeert de wortels van de planten. Daardoor is er minder verlies aan het grondoppervlak (bijvoorbeeld door verdamping).

– Nadelen

- Olla's zijn duur.
- Elke olla moet afzonderlijk gevuld worden (al kun je een systeem knutselen om automatisch te vullen).
- Slakken vinden de frisse en vochtige lucht bij de olla's fijn.

Voor professionele teelt zijn olla's niet zo interessant omdat ze in de weg zitten van machines of om de bodem te bewerken. In een buurtmoestuin ken je deze methode zeker eens testen.

Wicking beds

Deze methode combineert opslag met irrigatie. De bovenkant van een tank wordt opengemaakt. In de tank komt grind of een gelijkwaardig stevig materiaal dat ruimte laat voor water: kleiballen of een plastieken structuur. Daarboven komt een substraat (soms afgescheiden met geotextiel) waarop geteeld wordt. De planten gaan diep wortelen en het water wordt door capillaire werking naar boven gebracht. Het is niet meer nodig om extra te bewateren, waardoor er aan de oppervlakte minimaal water verloren gaat.

De opbouw van een Wicking-Bed en het resultaat na enkele weken zonder extra water te geven.
© Atelier Groot Eiland